

L'EXERCICI DE LA MEDICINA DE GRUP A FRANÇA

ENRIC GOUJON

Metge del «Grup Innominat»

Prada

1) La medicina de grup s'ha desenvolupat des de l'any 1950 i sobretot en les regions agrícoles o en les petites ciutats. Per a la medicina general, es pot dir que la de grup representa a França un 20 % de metges (o sigui de 15 a 20.000).

2) La medicina de grup s'ha realitzat de quatre maneres principals:

- Grups de metges generalistes de barri (reunint de 2 a 7 metges) i associant cada vegada més els altres especialistes de la salut: dentistes, reeducadors, infermeres, cinesistes...
- Grups d'especialistes de la mateixa branca (particularment radiòlegs, gastro-enteròlegs o biòlegs) o de branques complementàries però sense repartició d'honoraris.
- A l'interior de molts hospitals privats, els metges de branques complementàries treballen de fet en grup amb una organització de llur treball per equips i posant en conjunt els mitjans d'exercici, encara que no hi hagi sempre un contracte o una societat oficialment constituïda.
- Finalment, dins certs casos, metges generalistes o especialitzats treballen junts en un edifici mèdic comú (però sense repartició d'honoraris).

3) Estructures.

Els metges treballen junts dins un edifici construït a aquest efecte o agençat d'una manera particular i específica. En la majoria dels casos, els metges en són propietaris.

Els socis tenen en comú un utilatge molt millorat, i, particularment, disposen d'un personal auxiliar i d'un equip tècnic, radiològic, per exemple.

Gairebé sempre, els metges organitzen llur treball dins el marc d'un contracte d'exercici comú; la meitat d'ells es parteixen la totalitat dels honoraris.

La medicina de grup ofereix molts avantatges al metge que l'ha triada:

A) Un treball i un temps de descans segurs i regulars.

B) La possibilitat de deixar la feina un cert temps per tal d'assistir a reunions professionals o a conferències científiques, amb l'esperit tranquil de saber que els seus malalts tindran les medicacions i les cures que necessitin.

C) El privilegi d'exercir la medicina sense l'enfarfegament de les qüestions administratives.

D) L'existència de relacions permanents amb els altres confreres, la qual cosa permet d'oferir al públic un servei de qualitat.

E) La possibilitat de començar a practicar la professió sense haver d'invertir fortes quantitats de diners.

F) Un sentiment de seguretat econòmica i professional.

Per als malalts, els avantatges d'aquest sistema troben fonament sobre dos grans conceptes, que són l'equip i la continuïtat de les cures. És a dir: la possibilitat en un sol i mateix lloc de les primeres intervencions mèdiques que donen els diferents metges generalistes i especialistes del grup i que asseguren els serveis tècnics; la possibilitat de crear i de conservar un millor ambient i un millor control de la qualitat; la centralització del fitxer dels malalts; la continuïtat de les cures per consulta i informació, fins i tot per d'altres metges en el cas de la jubilació o de la mort del metge habitual.

Encara que el metge es vegi obligat a renunciar a una bona part de la seva autonomia i de la seva llibertat, els avantatges d'aquest sistema tant per a ell com per al malalt ens fan pensar que la medicina de grup serà d'aquí a poc temps la principal forma de prestació dels serveis mèdics.

4) Serveis al públic.

Els metges del grup participen sempre en l'organització de les guàrdies i de les urgències, sigui entre ells mateixos, sigui d'acord amb els altres metges del sector.

El metges del grup organitzen els contactes amb els malalts, utilitzant, entre altres coses, un fitxer comú que permet de seguir-los millor. Treballen pràcticament sempre amb cites prèvies.

De tota manera, les relacions personals amb els malalts, així com la possibilitat de triar el metge, queden com a valors essencials de la medicina de grup.

Els metges del grup realitzen entre ells una formació mèdica permanent, i són molt sovint el suport d'un «reciclatge» dels altres metges del sector.

Molts grups treballen ja amb les Universitats per millorar la formació dels futurs metges i per acollir joves metges a punt d'acabar els estudis.

Finalment, els metges de grup duen a terme una certa quantitat de feines de medicina preventiva.

5) Les càrregues de funcionament del grup són força pesades i provoquen dificultats econòmiques.

La gestió dels grups és feta gairebé sempre pels metges mateixos amb l'ajuda d'algun conseller exterior: la medicina de grup a França no coneix, encara, els «directors-gerents».

6) Els honoraris dels metges de grup són exactament els mateixos que els dels metges individuals. Les Caixes no han previst cap remuneració particular per a la medicina de grup, siguin les que siguin les inversions realitzades i les millores en els edificis o en l'organització de la feina. Els metges de grup han demanat que la classificació dels actes mèdics tingués en compte les particularitats de la medicina de grup i donés entre altres coses una indemnització per les despeses tècniques de diagnòstic o d'intervenció.